

A fotó a Hargita
Tábor udvarán
készült 2021
szeptemberében

Az anabaptizmus: a reformáció mostohagyermeké

TARTALOM

- Őszi missziókerületi találkozások
- Tábori beszámolók
- Bemerítések Szalárdon, Székelyhídon, Kémeren
- Tanácskozott a MaBaViSz
- A női imapanimatémai
- Összevont nőikör Szentkirályon
- Lelkipásztor-avatás Erdőszentgyörgyön

„Az anabaptisták Jézus követői akartak lenni, az uralkodást meghagyták másoknak. Ebben a tekintetben – és talán csak ebben a tekintetben – a mai pluralista világban szerveződő evangéliumi mozgalmak inkább örökösei az anabaptistáknak, mint a lutheri és kálvini reformációnak.”

A reformáció emléknapiján nemigen szokás megemlékezni az anabaptizmusról. Talán méltatlannak is tűnik ezen a napon őket említeni, ha figyelembe vesszük, hogy a reformációt útjára indító Luther viszonya mennyire nem volt harmonikus a radikális reformáció híveivel. Hadd törjem meg most mégis ezt a szokást, és szóljak néhány szót az anabaptistákról. Biztos vagyok benne, hogy mind Luther, mind a kálvinizmus megfelelő méltatást fog kapni ezen a napon, hadd jusson egy kis morzsa ebből az anabaptistáknak is.

Az anabaptizmus a lutheranizmus és kálvinizmus mellett a reformáció harmadik ága volt. Bár a mozgalmat legtöbbször még mindig a Münzer Tamás vezette parasztlázadással és a Münsterben történt botrányos eseménysorozattal kapcsolják össze, az anabaptizmus részleges rehabilitációja elindult már a protestantizmuson belül.

Nemrégiben a lutheránus egyházak hivatalosan bocsánatot kértek az anabaptisták elleni korabeli atrocitásokért, ünnepélyes formában kifejezésre juttatva azt is, hogy nem tekintik többé szektásoknak az anabaptisták leszármazottait. A mozgalom megítélésében mérföldkőnek számított William R. Estep számos nyelvre lefordított tanulmánya is, melyben az amerikai teológus az anabaptizmus történetét példás alaposággal dolgozza fel.

Estep hosszú időt töltött Németországban, Svájcban és Hollandiában, hogy levéltárakban és könyvtárakban kutatva összegyűjtse a korabeli források anabaptistákra vonatkozó adatait. Estep szerint ezek az adatok véglegesen

(folytatás a 3. oldalon)

Meghívó missziókerületi konferenciára

Szeretettel várjuk a Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit év végi missziókerületi közgyűléseinkre, amelyekre a következő időpontokban és helyszíneken kerül sor: **székelyföldi** missziókerület – **november 20, Hargita Tábor, kolozsvári** missziókerület – **november 27, Szamosújvár, szilágysági** missziókerület – **december 4, Hadadnásd, nagyvárad** missziókerület – **december 11, Temesvár**. A gyűlések délelőtt **10 órakor** kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása „*Formaváltozatok és a lelki megújulás kölcsönhatása a gyülekezetben*” címmel Szűcs Sándor pasztorális alelnök részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket: 20-50 tag között 1 képviselő, 51-100 tag között 2 képviselő, 101-150 tag között 3 képviselő, 151-200 tag között 4 képviselő, 201-250 tag között 5 képviselő, 251-300 tag között 6 képviselő, 301-350 tag között 7 képviselő. Ezen felül, minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjai az anyaggyülekezet tagjaival együtt jönnek számításba. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt. „*De akik téged szeretnek tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében*” (Bír 5:31)!

A testvéri találkozás reményében, Borzási Pál főtitkár

100 éves a Bukaresti Baptista Teológiai Intézet

Ez év július 11-én tartotta évzáró ünnepélyét és egyben 100 éves jubileumának egyik rendezvényét a Bukaresti Baptista Teológiai Intézet. 1921-ben alakult szemináriumként az Arad megyei Buttyin (románul Buteeni) községben. A trianoni diktátum és Erdély Romániához csatolása előtt az erdélyi román gyülekezetek a magyarországi baptista szervezeti rendszerbe voltak betagolódva, és aki lelkipásztornak kívántak tanulni, azok a budapesti szemináriumba jártak. A Buttyinban megalakult szeminárium hamarosan Bukarestbe költözik, majd amerikai támogatással megépültek azok az épületek, amelyek ma is otthont adnak az oktatási intézetnek. A Szeminárium 1990-ben egyetemi szintre emelkedett és akkor kapta a Bukaresti Baptista Teológiai Intézet nevet. A bukaresti szeminárium keretén belül a lányok számára is működött bibliaiskola 1930-1942 között.

A július 11-én tartott megemlékezésen több hivatalos vendég is részt vett, jelezve ezzel a teológiai intézet fontosságát és társadalmi szerepét. Jelen volt az állami választásügyi államtitkárság és több egyetem képviselői, az Arad megyei tanács elnöke és Buttyin polgármestere, valamint más keresztyén oktatási intézmények vezetői, képviselői. A jelenlévő végzősök átvehették okleveleiket – egyesek azonban diplomájukat „in absentia” kapták, mert a járványügyi korlátozások miatt nem tudtak jelen lenni. Az ígét prof. dr. Otniel Bunaciu, a Románia Baptista Unió korábbi elnöke hirdette, aki a Bukaresti Egyetemen belül működő Baptista Fakultás dékánja is. Szövetségünket Kovács József képviselte, aki az Intézet egyik oktatója.

A magyar testvériség kapcsolata a megalakult szemináriummal 1933-ban kezdődött, amikor több fiatalember és leány kezdte el itt tanulmányait. A kapcsolat gyümölcsözőnek bizonyult hetven éven keresztül, egészen 2003-ig, amikor az utolsó magyar diák, lelkipásztorjelölt is diplomát kapott a Teológiai Intézettől. A bibliaiskolában tanuló lányok később gyülekezeti munkások, utazó szolgáltevők, vagy lelkipásztor-feleségek lettek. A fiatalemberek lelkipásztorokká értek, akik nagy áldozattal és sok fáradtsággal vezették Isten népét a különösen nehéz időszakokban. A hetven év alatt azoknak a magyar személyeknek a száma, akik teljes idejűleg a Teológia Szeminárium, majd a Teológiai Intézet diákjai lettek, tudomásunk szerint 59 volt, ebből 46 férfi és 13 nő. Ebben a számban nincsenek benne azok, akik rövid tanfolyamon vettek részt, vagy a mi szemináriumunk diákjaiként voltak anyakönyvezve Bukarestben. A Romániai Unió és a magyar testvériség közötti megállapodás szerint a szemináriumnak voltak magyar tanárai is. Ezek leginkább a magyar anyanyelvű diákoknak – akik sok esetben alacsony szintű román nyelvtudással rendelkeztek – tartottak órákat, de volt úgy, hogy a román anyanyelvű diákokat is tanították. >>>

Az anabaptizmus... *(folytatás a címlapról)*

tisztázzák a mozgalmat – legalábbis annak mainstream részét – az eretnokség vádjától.

Estep tanulmánya bizonyítékokkal szolgál arra nézve, hogy az anabaptisták a reformáció teológiai alapjain álltak: elfogadták az Apostoli Hitvallás tanítását, a Szentháromság fogalmát, a Szentírás tekintélyét, Krisztus engesztelő munkáját, és a hit általi megigazulást. Jogosan nevezzük őket a reformáció harmadik ágának, szemben az unitárius (szociniánus) irányzattal, mely teológiai szempontból nem tekinthető a protestantizmus részének. A korai anabaptista vezetés kimutathatóan függött a reformátoroktól: Hübmaier, Marpeck, Sattler és valamilyen Menno Simons is a lutheránus reformációnak köszönhetette megtérését.

Miért lett az anabaptizmus mégis a reformáció mostohagyereke? A fent említett botrányok és kisiklott politikai kísérletek mellett hozzájárult ehhez az a tény, hogy az anabaptistáknak nem volt sem kiemelkedő teológusuk (mint amilyen Luther, Zwingli, Kálvin, Butzer és Melancthon), sem egységes teológiai rendszerük, mely megnyerte volna az egész mozgalom egyhangú támogatását.

Estep szerint szinte szabálynak tekinthető, hogy „az anabaptista teológusok nem éltek nagyon sokáig, vagy nem alkottak felépített spekulatív teológiai rendszereket”. Az anabaptisták nagyobb hangsúlyt fektettek ugyanis magára a gyülekezeti életre és a Szentírás közös tanulmányozására, mint a bibliai tanok rendszerbe foglalására. Emiatt többnyire az egyéni vélemények, egy-egy tanító lokális befolyása, illetve a teológiai igényesség hiánya dominálták a mozgalmat.

Ez utóbbi kétségkívül gyengesége az anabaptizmusnak mind a lutheri, mind a kálvini irányzattal összevetve. Kétségtelen tény, hogy a reformáció teológiai gazdagságát nem az anabaptizmus, sokkal inkább a lutheraniz-

>>>A következő magyar nemzetiségű tanárok tanítottak Bukarestben az idők folyamán: Bíró László, Molnár Károly, Bokor Barnabás, Dénes Ferenc, Medgyesi József, Vass Gergely, Kulcsár Sándor, Borzási István, Gergely István és Kovács József. Amikor 1994-ben megalakult a Szövetség Szeminárium Kolozsvaron, az az elhatározás született, hogy az idejártó diákokat a Bukaresti Teológiai Intézetben anyakönyvezzék és innen kapnak diplomát. Szövetségünk és a Teológiai Intézet megállapodása szerint ez utóbbi három magyar tanárt is alkalmazott. Ez a kapcsolat 2003-ban megszűnt, miután 2002-ben a mi szemináriummunk Nagyváradra költözött és az Emanuel Keresztyén Egyetemmel kezdett együttműködni.

Dr. Kovács József

mus, és talán még inkább a kálvinizmus képviselte és hagyományozta ránk. Azt javaslom mégis, hogy most lássuk meg egy pillanatra az érem másik oldalát is.

Míg a reformáció többi ága a régi-új hit dogmatikai megalapozásával és politikai csatározásokkal volt elfoglalva, az anabaptizmus figyelmét elsősorban az evangéliumi élet és a gyülekezetek belső világa kötötte le. Az anabaptisták nem csak vallották, de meg is élték a szentek közösségét, kerülve még a látszatát is annak, hogy a tömegeket megtérés nélkül akarnák beterelni a gyülekezetekbe.

Anabaptista templom a felvidéki Nagylévárdon

Vallották, hogy Krisztus egyházába beleszületni csak felülről lehet, tudatos megtérés által. A keresztséget azoknak tartották fenn, akik ezt a lépést önszántukból megtették. A csecsemők megkeresztelését nem tekintették érvényes keresztségnek, ezért minden megtérőt újrakereszteltek (innen a nevük: anabaptisták – újrakereszteltek). Az anabaptisták szerint az egyház élő kövekből épül, nem hitvallásokból és keresztszülők fogadkozásából. Nem is politikai hatalommal és erővel, hanem Krisztus Lelke által.

Abban a korban, amikor egész országok vagy tartományok váltak reformátussá vagy evangélikussá, az anabaptisták nemigen rúghattak labdába, és valljuk be: nem is nagyon akartak. Nem hittek abban, hogy egész országokat lehetne a keskeny útra terelni. Úgy hitték, hogy a keskeny úton kevesen járnak, mert szoros az a kapu, ami erre az útra nyílik. Az anabaptisták Jézus követői akartak lenni, az uralkodást meghagyták másoknak. Ebben a tekintetben – és talán csak ebben a tekintetben – a mai pluralista világban szerveződő evangéliumi mozgalmak inkább örökösei az anabaptistáknak, mint a lutheri és kálvini reformációnak.

Szabados Ádám

Forrás: <http://divinity.szabadosadam.hu>

Bemerítések Szalárdon. Istennek legyen hála, hogy ebben az esztendőben is megmozdult a víz pünkösdkor Szalárdon. Öt fiatal részesült hitvalló keresztségben, miután mindannyian bizonyosságot tettek a gyülekezet előtt arról, miként ismerték fel Jézus Krisztusban megváltójukat. Hívó szülők gyermekeiként már kicsi koruktól jártak a gyülekezetbe, de ez nem jelentette azt,

hogy mentesek a bűnös élettől. A nyári Hóreb-táborokban, az evangelizációs alkalmakon jutottak el odáig, hogy felismerték elveszett állapotukat és döntöttek az Úr Jézus mellett. A bemerítés után valamennyien a szalárdi gyülekezet úrvacsorázó tagjai lettek. Az Úr tartsa meg őket! A képen állók balról jobbra: Veress Efraim lp., Szentmihályi János, Varga Ernő, Veress Napsugár Tirza, Berceni Gábor, Mierlut Jonatán és Bányai János lp. **(Veress Efraim lp.)**

2021. július 15-én, csütörtök este a szalárdi roma gyülekezet körében került sor egy szabadtéri bemerítési istentiszteletre, abból az alkalomból, hogy Varga Erzsébet 53 évesen szembe kellett nézzen a halállal. Régóta kereste már az Urat, többször

is elindult felé, de a végső döntést csak a halálos ágyán hozta meg. Azt is kegyelemnek láttuk, hogy az Úr, ha szenvedések árán is, de megtisztította és megszabadította minden szenvedélyétől, megköztözöttségétől. A bemerítkezése utáni vasárnap reggelén az Úr már el is szólította e földi létből. Az Úr adjon még kegyelmet, hogy a családtagok is megtérjenek! A képen balról jobbra: Veress Efraim lkp., Varga Erzsébet és Hofman András. **(V. E. lp.)**

Bemerítés Poklostelken. 2021. július 18-án ismét bemerítést tarthattunk a kis poklostelki gyülekezetben, ahol két nőtestvér, Covaciu Domnica Szalárdról, míg Balla Vilma testvérnő Poklostelekről vallotta meg hitét a

bemerítés által is. Igét hirdetett Rádi Gyula testvér Szentimréről, az éneklésben pedig a szalárdi férfikar jelentett áldást a gyülekezetnek. A képen balról jobbra: Veress Efraim, Covaciu Domnica, Balla Vilma és Rádi Gyula. **(V. E. lp.)**

Bemerítések Székelyhídon. A tavasszal hivatalosan is újraindult magyar anyanyelvű roma baptista misszió eredményeként két bemerítésre is sor került Székelyhídon: az elsőre 2021. június 16-án, amikor Gulyás Sándor testvér tett bizonyosságot arról, hogy még 85 éven túl sem késő

elfogadni az Úr Jézust. Istennek legyen hála, hogy megtérésével megszűnt feleségének a felemás iga. Immár együtt, egy hitben imádkozhatják Megváltójukat. A képen balról jobbra: Varga Radu, Gulyás Sándor és Veress Efraim. **(V. E. lp.)**

Az Úr kegyelmének és Varga Radu missziómunkás testvér szorgalmának köszönhetően 2021. szeptember 5-én az 54 éves Kovács Ibolya tehetett bizonyosságot arról, hogy elfogadta az Úr Jézust és hiszi, hogy férje is leánya és testvére is követni fogják majd az ő példáját, mert ezért hűségesen imádkozik. Az Úr hallgassa meg imáját és áldja meg továbbra is a kis missziós gyülekezetet újabb megtérőkkel! A képen balról jobbra: Varga Radu, Kovács Ibolya és Veress Efraim. **(V. E. lp.)**

MABAVISZ tanácsülés 2021

*„Buzdítátok egymást minden egyes napon,
amíg tart a ma...” (Zsid 3:13)*

A kapcsolatok megerősítésére, egymás buzdítására szólít fel bennünket az ige! Ezt tettük a Magyar Baptista Világszövetségének (MABAVISZ) tanácsülésén, ahol mind a hat tagszövetség képviselői jelen voltak (Észak- Amerika és Ausztrália, Erdély, Kárpátalja, Felvidék, Délvidék, Magyarország).

Papp János házigazdaként köszöntötte a résztvevőket, majd Pardi Félix MABAVISZ elnök áhítatában a Zsid 3:7-19. alapján bátorított arra, hogy vigyázzunk a szívünkre és segítsük egymást, mert nehéz időkben élünk! Jó volt együtt egymásért imádkozni!

A MABAVISZ elkötelezett abban, hogy a szórványban élő magyar baptistákat támogassa. Ennek egyik fontos eleme, hogy Kelemen Szabolcs misszionáriust a MABAVISZ misszionáriusaként támogatjuk, hogy Kárpátalján élhessen a családjával és szolgálhasson. Az ő írásos beszámolóját elfogadtuk és a továbbiakban is mellette akarunk állni.

A tagszövetségek beszámolóiból kiderült, hogy főleg a kisebb szórványban élő testvéreinknek nagyobb veszteséget okozott a pandémia, amit még tetéz, hogy Kárpátaljáról és Délvidékről a gazdasági nehézségek miatt az elvándorlás olyan méreteket öltött, hogy jelentősen meggyengültek a gyülekezetek. Akik ezekben az országokban szolgálnak példásan, hithősként végzik a munkát, aminek van is eredménye, vannak megtérők. Kiderült, hogy Szlovákiában, Felvidéken az okkultizmus erősödik, ilyen jellegű programokon fesztiválokon sok ezer ember jelenik meg. Ezzel szemben indul egy biblia misszió. Több ezer darab Szentírást fognak testvéreink az embereknek aján-

dékozni. Az erdélyi Szövetségben sok áldást adott Isten, táborokban megtéréseket, de szükség lenne több elhívott szolgálóra, lelkipásztorra. Észak- Amerika és Ausztrália magyar nyelvű gyülekezeteiben a pandémia alatt is tudott folytatódni a misszió, nem voltak nagy veszteségek. Sőt testvéreink elől járnak abban, hogy anyagilag támogassák a szórványban működő missziót. Magyarországon több gyülekezeti és egy új székház építése is a befejezéshez közeledik. Intézményeinkben erősödik a missziós jelenlét, közben egy új gyülekezet is csatlakozott a szövetségünkhöz, így már Nagykanizsán is jelen vagyunk. A cigány misszióban is történt lelkipásztor avatás, amiért hálásak vagyunk.

Néhány döntés is született a misszió támogatásáról, amit a következő időszakban megvalósítunk.

A beszámoló is figyelmeztetett bennünket, hogy nehéz időket élünk, sok a kihívás. Hittel és Szentlélekkel teljes emberekre, gyülekezetekre van szükség, hogy a küldetésünket be tudjuk tölteni. A jelenlévők: Pardi Félix, Papp János, dr. Gergely István, Varga László Ottó, Durkó István, Nyúl Zoltán, Nagy Tibor, Dóczé Bálint, Nagy Csaba, Téglási Lajos valamennyien ezért imádkoztunk.

A következő MABAVISZ tanácsülés, ha Isten megtart bennünket, Szlovákiában lesz 2022-ben!

Durkó István, MABAVISZ főtájtár

A Szövetség sajtókiadványainak árai 2022-ben sem változnak:

a falinaptár 4 lejbe, a Vezérfonal 6 lejbe, az Áhítat 20 lejbe, a Szeretet előfizetése 30 lejbe kerül. Ezúton is kérjük a sajtófelelősöket, hogy miután az októberi Szeretet-csomagban megkapják a rendelési íveket **2021 október 31-éig** igyekezzenek összegyűjteni a rendeléseket, hogy minél előbb tudjuk megrendelni a példányokat a nyomdánál, és minél pontosabban juttathassuk majd el a kért anyagokat a kerületi gyűlésekre. A Szeretet **külföldi postai díjai** a darabszámtól függően, egy évre: 1 db. – 17 USD vagy 15 EUR, 2-10 db. – 36 USD vagy 31 EUR, 11-21 db. – 73 USD vagy 62 EUR, 22 db. fölött – 135 USD vagy 116 EUR. Ehhez **hozzáadódik az előfizetés ára**, amely külföldre is ugyanúgy 30 lej, azaz 6,5 euró, illetve 7,5 USA-dollár.

Védőmaszkok ajándékba. A Magyar Állam védőmaszkokat ajándékozott szövetségünk részére, amelyeket intézményeinek és gyülekezeteinek között osztunk szét. A védőmaszkokat a Szalárdi Filadelfia Idősek Otthonából lehet átvenni október 29-ig, a gondnok testvérrel (Telegdi Imre: 0740 091367) való előzetes egyeztetés után. Az Úr áldása és védelme legyen életükön! „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!” (4Móz 6:24) **(Rajna Ottó főtájtárhelyettes)**

Bátor élet! – Zsidók 13:6

Baptista Nők Világimanapja, 2021. november 1.

BIBLIATANULMÁNY

Ezért bizakodva mondjuk: „Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem” (Zsid 13: 6)? Bátor és merész szavak. Olyan bátorságot hirdetnek, amely csak azért születik meg, mert az Úr mellettünk van. A bátorság nem a félelem hiánya, hanem az a képesség, hogy a félelem közepette is előre menjünk. Miközben ezeket a szavakat írta, Pál apostolnak minden oka megvolt a félelemre. Pusztá halandók sokat ártottak neki. A 2 Kor 11:23–27-ben olvashatunk azokról a dolgokról, amelyeket elszenvedett: bebörtönzés, verés és halálos veszedelem több alkalommal. Pál tudta, mi a kihívásokkal teli élet! Azonban mindezek után is megtalálta a bátorságot, hogy továbblépjen. Hogyan lehetséges ez? Úgy hiszem, hogy Pál azért tudott így megbízni az Úrban, mert újra és újra Isten szavai visszhangoztak a szívében: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged” (Zsid 13:5). Egyik alkalommal, amikor börtönben volt, közvetlenül a filippinei gyülekezet megalakulása után, Pál ezeket a szavakat írta: „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4: 4–7).

Ezekben a versekben van négy kulcs a bátor élethez:

1. Ne feledjétek el örülni. Dicsőítsük az Urat a körülmények ellenére. Egy kis gyertya is nagy fényt vethet, és egy dicsérő szó is megmozgathat egy kemény szívet. Dicsérjük Őt a vigaszáért, a jelenléteért, a vezetéséért, az erejéért. Dicsérjük Őt a szentségeért, irgalmáért, szeretetéért és kegyelméért. Dicsérjük Istent folyamatosan azért, aki Ő – nem pedig azért, amit tenni tud; hanem azért, Akivé vált mindannyiunk számára, amikor eljött.

2. Ne feledjétek el, hogy Ő veletek van. Soha nem vagyunk egyedül. Nincs olyan hely ahol az élő Isten Lelke ne érne el minket, vagy ahova ne menne velünk. Ő ott van, és megígéri, hogy soha nem hagy el (Mt 28:20).

3. Ne feledjétek el hálát adni. Imáinkat hálaadással kell kezdenünk. Ő minden jó ajándéknak az adományozója (Jak 1:17), és szereti megáldani a gyermekeit (Mt 7:11). Köszönjük meg neki egészségünket, az Ő gondviselését, az üdvösséget, az ételt az asztalon ... és a listának nincs vége. Csatlakozzunk a zsoltároshoz, amikor azt mondja: „Áldom az

Urát mindenkor, állandóan őt dicséri szám. Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek” (Zsolt 34:1–2). Ha dicséret van ajkunkon, a szívünkben megnövekszik a bátorság.

4. Ne feledjétek, hogy a béke az, ami őrzi a szívet. Ha így élünk, az Ő békéje uralkodik. Bár a világon nyomorúságunk van (Jn 16:33), békességünk nem a körülményeinktől függ. Néha Isten lecsendesíti a vihart, máskor pedig hagyja a vihart tombolni, és megnyugtatta gyermekét. Engedjétek, hogy az Ő békéje nyugodjék rajtatok és nézzetek szembe a kihívásokkal bátor hozzáállással.

A bátor élet megköveteli tőlünk, hogy erősek legyünk az Úrban és az Ő hatalmas erejében (Ef 6:10); hogy szilárdan álljunk meg (Ef 6:11); jól fegyverkezzünk fel a csatákhoz, amelyekkel szembe kell néznünk (Ef 6:13–17); könyörögjünk és legyünk tele hittel (Ef 6:18) és félelem nélkül ismertessük meg az evangélium titkát a nagy szükségben lévő világgal (Ef 6:19).

Ez megköveteli tőlünk, hogy azokkal együtt mondjuk, akik már előre mentek: „Velem van az Úr, nem félek.”

Karen Wilson

IMÁDKOZZUNK!

ÁZSIAI BAPTISTA NŐSZÖVETSÉG

1. Imádkozz, hogy értelmes rendelkezéseket hozzanak, amivel leküzdhetik a világjárvány okozta gazdasági és politikai kihívásokat. Növekvő munkalehetőségekért és globális együttműködésért. Reményért, ami csakis Jézus Krisztusban található.

2. Imádkozz a béke és rend visszaállításáért a gazdasági és politikai bizonytalanság és etnikai konfliktusok közepette Thaiföldön, Indonéziában, Hong Kongban, Mianmarban és Pakisztánban. Imádkozz, hogy Urunk előzze meg a vérontást és mutassa ki kegyelmét abban, ahogyan az emberek összefognak Isten irgalmának közvetítésében a konfliktusok és fenyegetések ellenére.

3. Imádkozz védelemért a növekvő családon belüli erőszakkal szemben. Imádkozz társadalmi igazságszolgáltatásért a nőknek és gyermekeknek egyes ázsiai országokban. Imádkozz a hátrányos megkülönböztetés, kizsákmányolás és bántalmazás megszűnéséért és azért, hogy a hatóságok meghallják az ezek ellen felszólaló hangokat.

ÉSZAK-AMERIKA BAPTISTA NŐSZÖVETSÉGE

1. Imádkozz azokért a szervezetekért, akik át szeretnék hidalni az idősebb és fiatalabb nők közötti szakadékok tiszteletben tartva a hűséges, idősebb generációt, ugyanakkor újabb területeket meghódítva.

2. Imádkozz a TREY Inside Outside programjáért, ami biztonságos családi környezetet biztosít a tizenhat éves és annál idősebb fiataloknak a szexkereskedelemből való felépülésre.

3. Imádkozz azokért a bennszülött nőkért, akiknek szükségük van gyógyulásra és megbékülésre, akiknek a szíve ég a szolgálatért, de szükségük van mentorálásra és vezetőképzésre, ami által támogatást kaphatnának abban a munkában, amit közösségükben végeznek.

4. Imádkozz az online imaszolgálatokért, hogy még több nő bekapcsolódjon ebbe, és hogy az ÉABN növekedjen az imádkozásban való állhatatosságban.

A CSENDES-ÓCEÁN BAPTISTA NŐSZÖVETSÉGE

1. Imádkozz legnagyobb kihívásainkért: a nyelvi korlátokért és a korlátozott internetelérhetőségért bizonyos országokban.

2. Imádkozz a Családon Belüli Erőszak projektért, aminek az a célja, hogy jobban felkészítse az ausztrál pásztorokat arra, hogy azoknak szolgáljanak, akik ebben a tragikus és veszélyes helyzetben vannak. Imádkozz azért, hogy szolgálni és segíteni tudjunk azon nőknek, akik erőszak közepette élnek.

3. Imádkozz azokért a nőkért, akik elveszítették munkájukat a Covid-19 járvány miatt, mivel lecsökkent az utazások száma. A Csendes-óceán vidékén a turizmus az egyik legnagyobb munkalehetőség.

AFRIKAI BAPTISTA NŐSZÖVETSÉG

1. A Covid-19 járvány alatt növekedett a szegénység, miközben a gazdasági tevékenység lepadt. Imádkozz azokért a nőkért Afrika-szerte, akik elveszítették munkájukat, és nem bízták Istenre családjukat, hogy Ő nyisson ajtókat és megsokasítsa az otthonukban, gyülekezetükben és közösségükben lévő készleteket. Imádkozz azért, hogy minden javukra váljon.

2. Barbara Singerman testvérnő sok évig szolgált baptista misszionáriusként Afrikában. Adj hálát Istennek azért, hogy biztonságban tartotta őt és férjét és felhasználta őt a zárlat alatt.

3. Dél-Afrikában, az ABNSz egy olyan projektet támogat, ami menedéket nyújt bántalmazott nők és gyermekek számára. Imádkozz, hogy a férfiak szeresék feleségeiket és, hogy az apák Isten akarata szerint neveljék fel gyermekeiket. Imádkozz azért, hogy a gyü-

lekezeti vezetők állást foglaljanak az erőszak ellen.

4. Adj hálát az Úrnak azért, hogy az ABNSz Adomány-Segély Bizottságáért, ami kiszolgáltatott embereknek fog segíteni és Dél-Arikában enyhíteni fogja a szenvedést. Ez múlt évi imánkra a válasz.

A KARIB-SZIGETEK BAPTISTA NŐI MISSZIÓJA

1. Imádkozz azért, hogy a szigetek minden női köre össze legyen kötve a szigetek fő női vezetésével.

2. Adj hálát Istennek azért a nőkért, akik odaszánják magukat a szorgos szolgálatra.

3. Imádkozz azért, hogy a Trinidad és Tobagó-i Baptista Nőszövetség Kertművelő Osztályának Oktatói projektje továbbra is alkalmazhasson munkásokat, élelmet és oktatást nyújtva azoknak, akiknek szükségük van erre.

4. Imádkozz az új vezetők felkészítéséért és fejlesztéséért, ami a legnagyobb szükséglet a szigetekben, amit a K-SzBNM képvisel.

5. Adj hálát az Úrnak azért, hogy fiatal nőket indít az odaszánt szolgálatra.

EURÓPAI BAPTISTA NŐSZÖVETSÉG

1. Kérjük az Urat arra, hogy nyissa meg az emberek szemét, hogy a sötétségből a világossághoz forduljanak és a materializmus erejétől, az önzéstől, rasszimustól stb. Isten felé, és azért, hogy bűnbocsánatot nyerjenek és helyet azok között, akiket a Jézusba vetett hit megszentelt.

2. Imádkozzunk vezetőinkért. Legyen döntésük keresztényi és bölcs, hogy ne veszítsék el Isten jóindulatát és áldásban részesülhessenek.

3. Imádkozzunk azokért, akik a világjárvány következményeit szenvedik el gyászolva, vagy családon belüli erőszak közepette, munkanélküliségben, hontalanságban, otthonról való tanulásban, otthonról való munka közepette, elnapolt műtétek közepette stb.

4. Imádkozzunk azokért is, akik olyan országokban élnek, ahol társadalmi instabilitás, gazdasági összeomlás, üldöztetés, háború és környezeti katasztrófák teszik életüket nehezebbé.

LATIN-AMERIKA BAPTISTA NŐSZÖVETSÉGE

1. Imádkozzunk azért, amint az első lépéseket megteszszük annak érdekében, hogy támogatni tudjunk egy latin-amerikai misszionáriusnőt, aki Indiában fog nőkkel dolgozni.

2. Imádkozzunk a bennszülött közösségekért és azért, hogy az evangélium hasson a kultúrájukra.

3. Imádkozzunk a családon belüli erőszak megszűnéséért, munkalehetőségért a fiataloknak, az Istennel való kapcsolatunk elmélyüléséért.

A várva-várt Zenetábor

Öröm, hálaadás és a kegyelem jelenléte fémjelezte a IV. VISZ-Zenetábort, ami Urunk akaratából 2021. július 18-24 között zajlott a Hargita Keresztyén Táborban.

A pandémia okán kimaradt a 2020-as Zenetábor, így két év elteltével találkozhattunk újra a régi és új arcokkal. A kimaradt időszak miatt akaratlanul is reflektálásra adott okot ez idei tábor: szervezőként túlcsoordult a hála a szívünkben, amint láttuk korábbi táborozóink mind lelki, mind zenei szinten való fejlődését. Sokaknál a szikra, a lángra gyúlt szív tovább égett. Olyan jó volt látni, hogy akik az első Zenetáborban kezdő vagy még az út elején álló kis zenészek voltak, mostanra már a dicsőítő csapatban szolgálnak, bizonysgot tesznek hagiukkal és életükkel az Úr mellett, vagy lelkileg megerősödvé tesznek bizonysgot az Úrral való járásukról. Tükröt tartott elénk a tábor arra nézve is, ami időszakosan stáció, ugyanakkor cél is egyben, és ami végső soron e zene-tábor célja is: hogyan lehet Istent dicsőítő generációt nevelni, akik hangjukkal, hangszerikkel is dicsőítik az Urat a tőlük telhető legjobb és szakmailag legkiválóbb módon!?

Tizenhat szakmailag elismert és odaadásában példaértékű zenetanár állt készen nap mint nap, hogy önmagát és szakmai tudását megosztva magasabb szintre emelje a rábízottakat. A 135 táborozót hét tanszak (*magánének, billentyűs, fafúvós, rézfúvós, ütős, húros, vonós*) tanárai tanították lelkesen a napi, egyéni hangszerórák keretében, formálták zenei játékuakat és tudásukat, és hangoltak a dicsőítő lelkületre és szívre. Az egyéni hangszerórakon elsajátított művek egy része a szombati zárókoncerten csendült fel. Ám a mindennapi egyéni hangszeres foglalkozások mellett napi szinten különböző együttesekben, kamarazenélésben is szerezhettek tapasztalatot a résztvevők.

Évről évre megújul a tábor zenei téren is: új tárgyerületek lesznek a program részei. Ilyen értelemben volt új idén a Dicsőítés vezetés tanítása, valamint az esti Worship Night alkalma, ahol az Urat dicsőítő énekek sora hangolta szívünk Jézus nevének felmagasztalására, a hódolatra és imádatra.

Nemcsak a dicsőítő alkalmak, hanem a 135 tagú gyerek- és tinikórus napi próbáján is felemelő volt részt venni. Mennyei dallamok hangoltak a dicsőítésre, és önkéntelenül is, ahogy belépett az ember a „kórusra”, dicsőítésre lendült a keze. Ha már itt ilyen csodálatos, milyen lesz majd a mennyei sokasággal dicsőíteni a mi drága Urunkat! Ebből kaptunk egy kis ízelítőt!

Az egyéni hangszerórák, a kóruspróbák, a kamarazenei alkalmakon túl a napi „kakaókoncert” is a nap fénypontjai voltak. Ezen alkalmakkor a zenetanárok csodálatos játékában gyönyörködhattunk, akik példát nyújtottak a tanítványaiknak abban, hogy hová lehet eljutni zenei szinten, de ugyanakkor zenei és hangszerismeretben is növekedhettünk.

Zene- és hangszerszeretet, Urat imádó szív a zene dallamain, zenei határaink kiterjesztése és az Urat dicsőítő lelkület felgerjesztése volt a tábor zenei célja.

Ugyanilyen mértékben határozta meg a tábor szervezését az Isten ismeretében való gazdagodás célja is. Hisz minden gyerek- vagy tinitábor lényegi része, hogy közelebb kerüljünk az Úrhoz, elfogadjuk Jézust mint személyes Megváltónkat, megerősödjünk vagy megújuljunk Őbenne. Ennek megfelelően a tábor mottója *Ismerd meg Jézust!* volt. E tematika határozta meg a reggeli, korcsoportok szerint történő bibliai tanításokat és foglalkozásokat. Három csoportban (gyerekek, kistinik és nagytinik) a digitális technika vívmányait és alkalmazásait is felhasználva követték végig a táborozók Jézus életét kisgyerek korától a megváltás művének bevégezéséig, és alkalmazhatták a bibliai igazságokat mindennapi életükre nézve. A 9 gyerektanító és 3 segítő szívvel-lélekkel végezte e szolgálatot, és osztotta meg önmagát.

Az egyéni zeneórák végeztével különböző műhelyekben kínáltak és vezettek a gyerektanítók foglalkozásokat, amelyekben bibliai és más kézműves alkotások születhettek, társasjátékokat játszhattak, csoportos sport- és szabadidős tevékenységekben is részt vehettek a táborozók.

Mindezek mellett, a bibliai tanítás rögzítése és elmélyítése céljából *Bibliai levelezőverseny* által is növekedhettek: na-

ponta, korcsoportonként, a napi bibliai leckével és tematikával kapcsolatos feladatlapot lehetett megoldani és beküldeni. Örömkre szolgált, hogy több mint 40 táborozó vett részt hűségesen ebben a tábori tevékenységben is. A tábor végén minden bibliai levelezős résztvevő jutalomban részesült.

Hogy értékes Igével a tarsolyukban távozzanak a résztvevők, a napi igeversekre pontokat lehetett gyűjteni, amit majd ajándékokkal jutalmaztunk. Lelkesen és kitartóan tanulták hát az igeverseket, és gyarapodtak nemcsak jutalommal, hanem mennyei táplálékkal is.

Az esti alkalom során együtt töltökeztünk az Ige üzenete által, amit Székely Béla lelkipásztor tolmácsolt. Kiváltság és kegyelem volt látni, ahogy megindulnak a szívek, döntések születnek a felhívásra Jézus Krisztus mellett, ahogy megújulás történik a tinik közt. Dicsőség érte az Urnak! Hisz-szük, hogy az elvetett mag ki fog kelni, valamint megerősödnek gyerekeink és tinijeink az Úrban. Sőt: olyanok lesznek, mint a „nagyra nőtt palánták... és faragott oszlopok, amilyenek a palotákban vannak” (Zsolt 144:12).

Szervezőként áldás volt a közösség, szeretet és egység, amit megélhettünk a tanítói és a zenetanári csapattal. Az Úr keze mindvégig velünk volt, tapasztaltuk lépten-nyomon. A gazdag lelki áldásokon túl éreztük gondoskodását minden apró vonatkozásban.

Köszönettel tartozunk a Romániai Magyar Baptista Szövetség vezetésének az anyagi és szellemi, lelki támogatásért, imatámogatásért, s hogy mindenben nagy odaszánással segítenek a gyermekek, tinik és tanítók felé való szolgálatunkban.

Köszönjük Lisztes Tibor, valamint Lisztes Piroska karnagy és zenepedagógus zenei szervezését, akik évről-évre önfeláldozóan szervezik a zenei részt. Hálások vagyunk a zenetanároknak, a gyermekmunkások és segítők áldozatos szeretetéért és szolgálatáért; az adakozók szívéllyességéért. Köszönjük a Hargita Keresztyén Tábor vezetésének is a segítő-készségét és támogatását.

Köszönjük az imatámogatókat, ismerteket és ismeretleneket, akik imafalat húztak a tábor köré: éreztük és tapasztaltuk a közbenjárás eredményét.

Mindenért, mindenkor Istené a dicsőség! SDG!

Jövőre is várunk szeretettel, ha az Úr életet és megsegít! Kérünk benneteket, szülők, lelkipásztorok, gyermekmunkások, lelki atyák és anyák: támogassátok és tanítványozzatok tovább a kicsi „csemetéket”. A gyülekezetben kiemelt figyelemmel irányuljatok feléjük: nagy szükségük van mentorokra, példaképekre, tanítókra, akik tovább segítik a Jézussal való járásukat, amint elindultak ezen az úton. Munkátok nem (lesz) hiábavaló az Úrban!

Máté Imola

Hálaadónapi célgyűjtés a Cserepka János Baptista Oktatási Központ építésére

Szeretettel közöljük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezetekkel, hogy az idén ősszel történő hálaadó napi adakozásunkat a Cserepka János Baptista Oktatási Központ építésre szánjuk. Ennek értelmében kérjük szeretettel a gyülekezeteket, támogassák képessé-

gük és készségük szerint e célkitűzést. Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük szépen eljuttatni. „A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:7).

Testvéri szeretettel az Úrban, **Borzási Pál**, főtitkár

Örömmel tudatjuk a kedves testvériséggel azt, hogy a Szilágysági Baptista Missziókerülethez tartozó, Szilagyballán megvásárolt telken rövidesen megkezdődik a Cserepka János Baptista Oktatási Központ építése. Terveink szerint ez az épület ad majd ott-hont a jelenleg is működő missziókerület bibliaiskolájának, különféle más képzéseknek, gyűléseknek és a

missziókerület központjának. A különböző termek, helyiségek, illetve felszerelt könyvtárszoba az épületben nagy segítség lesz, hogy a fentebb említett alkalmakat megfelelő körülmények közt tarthassuk. Az oktatási központ felépítése nagy feladat és ez országos gyűjtéssel szeretnénk lehetőséget nyújtani a testvéreknek, hogy részesei legyenek e terv kibontakozásának, ami hisszük, hogy Isten dicsőségét emeli ki és a missziót erősíti majd. – **János Csaba**, missziókerületi elnök

Gyermektábor Sólyomköváron

A megszokott zöldellő környezetből hosszú út után forró napsütésbe érkeztünk a szinte kopár, de fejlesztés alatt levő táborterületre. Mégis mindez hamar másodlagossá vált. Isten még aznap rövid záporral frissített fel mindent. Aztán a Tábor festői szépsége sem maradt sokáig rejtve előttünk. Minden este a tábortűz-nél, a kereszt mellől szemlélhettük a gyönyörű tájat.

A gyerekek hamar feloldódtak a délutáni ismerkedő játékokban, s arcizmaink jelezték, hogy már rég nem nevettünk ennyit egyszerre. Hálásan vettük a figyelmes, szeretetteljes fogadtatást és örömmel kapcsolódtunk be a szolgálatba és sokat is tanultunk az egy közös cél érdekében ott levő, példás, szolgáló testvéreinktől. Ki-mondhatatlan hiánypótló volt a sok közösségi és társas játék, a gazdag, változatos program. S míg a táborozók teste-lelke pihent, felüdült, a kis szívek is megnyíltak Isten életmentő üzenetének a befogadására.

Heti témánkat a Zsidók 6:19–20 foglalta össze: „Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé, ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké.” Tanya Gericke a többségében nem gyülekezeti háttérből jövő gyermekeink, de a gyülekezetben felnövők számára is világosan, érthetően vezette végig minden reggel és este, hogy e világban élve mit jelent valamiben lehorgonyozni, valamibe a bizalmunkat vetni. Léteznek olyan helyzetek és olyan dolgok, amelyek nem fognak segíteni és nem fognak megtartani, amikor jön a vihar. Csalóka és mulandó a gazdagság, a szépség, a pozíció, a hírnév, az egészség, a fiatalság, a vallásos élet, és még sorolhatnánk. De Krisztus az egyetlen, akiben soha nem fogunk csalódní. Benne bízhatunk, Ő meg tud tartani. Így szembesültek Sebestyén László lelkipásztor segítségével a gyerekek már kedde este azzal a kérdéssel, hogy szeretnék-e az életüket Krisztusban lehorgonyozni. Ta-

nultak arról is, hogy mit jelent az új természet, Isten gyermekeinek az identitása miben áll. Majd hallottak arról, hogy Isten számára annyira fontosak, hogy még most is keresi őket. Szeretetét nem csak aznap délután tapasztalták meg, amikor megvédte őket a hatalmas jégesőben, de átélték az este csendességében is, amikor bűneiket Istenhez hozták és az Ő bocsánatát kérték. Ebben Kelemen Sándor lelkipásztor vezetett minket.

A péntek közeledtével nem is akartak a búcsúzásra gondolni a Szentkirály és környékbeli, ill. Beszterce és környékbeli gyerekek, pedig utóbbiak zöme élete első táborozásán vett részt. De mi gondoltunk rá, hogy eljön a napja amikor otthonaikba visszatérnek, és tudtuk, hogy az amit itt átéltek és tanultak, annak hatása van az életükre. Az, amilyen döntéseket hoztak, az mélyen

Néhány gondolat a gyerekek visszajelzéseiből:

„Azt tanultam, hogy Isten megvéd a rossztól, és megbocsátott a bűneinkért.” (Csenge)

„Szerettem a tábortűzet és a vizes játékokat.” (Sami)

„Rengeteg dolgot tanultam Istenről: minden bűnünket mondjuk el Istennek; sokat kell imádkozni; Jézus azért jött, hogy meghaljon; sok éneket; a Bibliáról.” (Delinke)

„Én azt tanultam, hogy Istenbe kell lehorgonyozni és őt kell követni.” (Krisztina)

„Nekem tetszett amikor játszódtunk, a pizzama party, az étel, a csoportos játékok.” (Emília)

„Ezen a héten azt tanultam meg, hogy Isten szeret engem.” (Balázs)

„Megtanultam, hogy több horgony létezik, de csak az egyik jó.” (Andrea)

„Nekem tetszett, hogy kézimunkázhattunk. Olyan izgalmas volt a vízibombázás!” (Jessica)

„Tanultam Istenről, angolul, és egy csomó éneket.” (Emőke)

„Isten az egyetlen biztos horgony. Velünk van és megsegít. Szerettem a barátokat, a tanítókat, a vetélkedőket, mindent.” (Dorkász)

meghatározza további útjukat. Ezért fontos, hogy ott-hon is olvassák a Bibliát, növekedjenek Isten megismerésében és engedelmeskedjenek Neki. „Ha kell, Isten átírja a vágyaikat is, hogy mivé legyenek. De engedjék a gyökereiket mélyre Benne, mert csak Ő hoz életet,” mondta Paul Gericke lelkipásztor.

Hosszas volt a búcsúzás szombat délelőtt. Hazaérkezve vasárnap délután tábori záró, beszámoló alkalmat tartottunk, meghíva a gyerekeket szüleikkel, nagyszüleikkel együtt a gyülekezetbe. Ajándék volt ez is, hála és dicsőség Istennek mindenért és köszönet a tábor szervezőinek, a Gericke házaspárnak és csapatuknak, a tábor gondnokainak, a Wagner házaspárnak és a tábor vezetőinek, az ifjabb Módi családnak!

Kelemen Andrea, Beszterce

Lelkipásztor-avatás Monospetriben

Jelentősegteljes nap volt a 2021. augusztus 15-e a Monospetri Bétel Baptista Gyülekezet életében, amikor Kovács Antal testvért avatták a gyülekezet lelkipásztorává. Testvérünk ebben a közösségben született, nevelkedett, részesült újszövetségi bemelegítésben és most is itt él. A monospetri gyülekezet 112 éves történetében még nem volt lelkipásztori avatás, mert évtizedeken keresztül – mivel a gyülekezet két-nyelvű volt, magyar és román nyelvű – a közelben lévő lelki munkások szolgáltak a gyülekezet élén: Hubert János, Ferche Ioan és mások. Az elmúlt 56 esztendőben Bodor Sándor testvér volt a gyülekezet lelkipásztora, aki monospetri származású és mindkét nyelven tudta végezni a szolgálatot. Kovács Antal testvér hozzá hasonló módon folytatja a szolgálatot, hiszen, mivel édesapja magyar és édesanyja román nemzeti-ségű, gyermekkorától folyékonyan beszél mindkét nyelvet.

Kovács Antal testvér a Nagyvárad Emánuel Egyetem lelkipásztori szakán diplomázott. Hosszú éveken keresztül viselte a gyülekezet terhét, mint előjáró, de most eljött az ideje, hogy átvegye a lelkipásztori stafétát Bodor Sándor lelkipásztortól. Az avatóbizottság a következő lelkipásztorokból állt: Doru Hnatiuc, a nagyvárad hitközség elnöke, Alin Faur, a nagyvárad hitközség titkári feladatkörrel megbízott alelnöke, Pardi Félix, az RMBGySz elnöke és Bodor Sándor leköszönő lelkipásztor.

Igei üzenetek hangzottak el a következő bibliai szakaszokból: ApCsel 13:1-3; 2Tim 3:1-5; 2Tim 4:1-8 stb. Bodor Sándor testvér Bemerítő János bizonyágtételével bátorította az új lelkipásztort: „Neki növekednie kell, nekem pedig kisebb lennem” (Jn 3:30), a gyülekezet pedig a zsoltáros felhívásával buzdította vezetőjét: „Az ÚR az Isten, ő adott nekünk világosságot. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!” (Zsolt 118:24). A hatóságok részéről jelen volt

Barkuj Barna, Vedresábrány község polgármestere, aki köszöntötte és bátorította a gyülekezet új lelkipásztorát.

Az igei üzenetek után Kovács Antal testvér elmondta életrajzát, kihangsúlyozva azt, ahogyan az Úr elhívta őt a lelkipásztori szolgálatra. A lelkipásztorra avatás meghitt pillanatait következtek, amikor is az avatóbizottság tagjai kézzel, egyenként imádkoztak az új lelkipásztorért, rábízva őt a juhok Nagy Pásztorának karjaira, hogy Ő vezesse, ihlesse, adjon erőt neki és kitartást a nehéz, kihívásokkal teljes szolgálat végzésére. Az ünnepség szeretetvendégséggel ért véget, amelynek a falu művelődési háza adott otthont.

Isten áldása legyen az új lelkipásztornak életén és szolgálatán! **(Bodor Sándor ny. lp.)**

Ez úton szeretnénk egyben köszönetet mondani Szövetségünk nevében is Bodor Sándor testvérünknek, aki a hosszú évtizedek során a magyar baptista gyülekezetek életét is nagymértékben gazdagította szolgálataival. Példa értékű marad számunkra a tiszta Igei tanítása, evangelizáló ajándéka, kitartó hűsége és szeretete a magyar közösségek irányában is. Az Igét helyesen hasogatta minden egyes alkalommal, úgy, ahogyan arról a Biblia is ír, Péld 25:11 „Mint az aranyalma ezüst tányéron, olyan a helyén mondott ige! Az almáról jut eszünkbe az a kelles emléke is, ahogyan Bodor testvér hűségesen fogyasztotta azt minden étkezés előtt, egészségi állapotára való tekintettel! Köszönjük a sok áldásos személyes beszélgetéseket is az ilyen asztalközösségek ideje alatt. Jó volt látni azt is, hogy ahányszor tehetett, magával hozta szolgálati útjaira kedves feleségét is, Mária testvérnőt. Követendő példa ez is minden lelkipásztor számára!

Kívánjuk Szövetségünk nevében, hogy az Úr adjon további jó lelki- testi egészséget Bodor testvérnek, egész családjának, és ha át is adta a stafétát Monospetriben, attól még szívesen fogadjuk és várjuk a magyar gyülekezetekben továbbra is, amíg az Úr erre lehetőséget ad!

Maradunk tisztelettel, hálával és megbecsüléssel,

Pardi Félix, elnök

Lelkünk horgonya

EMABISZ Országos Ifjúsági Tábor

Isten kegyelméből idén augusztus 16–22. között került sor az országos ifjúsági táborozásra a Hargitán. Két év elteltével ismét megtelt a tábor dicsőíteni, feltöltődni és Istent imádni vágyó fiatalokkal. Mivel tavaly nem táborozhattunk a járvány miatt, annál inkább vártuk és értékeltük ezt az időt. Hálásak vagyunk Istennek, aki nagyon áldott héttel ajándékozott meg bennünket. Az idei tábor mottója „Lelkünk horgonya” volt. A délelőtti folyamán Borzási Pál és Paul Gericke előadásai segítettek belemélyedni a témába, s kaphattunk útmutatást, választ olyan kérdésekre, mint: *horgony a világvallások óceánján, az igazságdefiníciók áramlatában, emberi jogok örvényében, az identitászavar sodrásában, a szenvedés viharában, valamint horgony a bálványimádás zátonya ellen.* A délelőtti alkalmakat csoportbeszélgetés követte, amelyeken a fiatalok elemsélték, miként avatkozott be Isten az életükbe. Délután ismerkedtünk, beszélgettünk, sportbajnokságokat rendeztünk, kalligráfiára, vetélkedőkre jelentkezhattunk, valamint egy kirándulós napunk is volt. Vacsora után a táborozáson résztvevő lelkipásztorok hirdették az örömhírt. Hála legyen Istennek, voltak megtérések, megújulások és nem tértünk haza lelkileg üresen, ezt alá is támasztja nekünk néhány fiatal, aki így számolt be a táborról:

Nyolc éve járok a hargitai Ifitáborokba, és mindegyik lejártával azt mondom, hogy „ez volt a legjobb”. Ugyanígy történt idén is. Nagyszerű volt együtt imádkozni, beszélgetni, nevetni, röpizni a régi és az új barátokkal. Sok érdekes, értékes gondolattal maradtam Borzási Pál és Paul Gericke tesvérek előadásaiából, igehirdetéseiből. Ha

Jézusban van a horgonyom, akkor meg fogok tudni állni bármilyen hullám vagy vihar csap is le rám – ez volt az, ami a szívembe vésődött és azóta is sokszor erőt adott. A tábor másik fénypontját a dicsőítésről szóló fórumbeszélgetés jelentette, ahol többek között elhangzott, hogy jó lenne, ha születnének olyan énekek is, amiket mi írunk. Különös öröm és élmény volt számomra, hogy a dicsőítő csapat segítségével bemutathattam a „Vizsgálj meg, oh Isten” című szerzeményemet, amit nemrég kaptam az Úrtól. Mindenért hála és köszönet Jézus Krisztusnak! (Máté Katalin, Kolozsvár)

Sziasztok! A nevem Attila, Magyarországról jöttem a táborba. Hálás vagyok Isten vezetéséért, ez a hely, és az emberek valóban nagyszerűek. Azért döntöttem úgy, hogy eljövök, mivel szükségem volt arra, hogy kilépjek a komfortzónámból, el kellett vonuljak, hogy megnyugvást találjak a mindennapok elől. Isten gondoskodását már az úton láttam, hiszen barátokra leltem, akik szintén a táborba jöttek. Megtapasztalva a tábori programot, megismerve pár vezetőt, néhány táborozót, elmondhatom, hogy Isten munkálkodását láthattam mindenben. Az igei alkalmakon figyeltem a tanításra, tanulni akartam, és sikerült. A személyek, akik tanítottak, valóban Isten szavát hirdették, alázattal és egyszerűséggel, hogy értehető legyen. Reményt adtak! A kedvenc programom a reggeli harmatáhítat volt – jó Istennel kezdeni a napot, bátorítást nyertünk, imádkoztunk. Reménységem, hogy ez a közösség által egymás bátorítására válhatunk, és mindenki só és világosság lesz a világban. Nagyon fontos, hogy felvegyük mindennap a saját keresztünket, és álljunk meg erősen a hitben. Ajánlom a tábor, gyere el! Ott találkozunk! (Budai Attila, Tóalmás - Magyarország)

Jó volt végre idén nyáron együtt táborozni más fiatalokkal a Hargitán. Most, hogy tavaly elmaradt a tábor, idén még jobban vártam és még jobban esett végre ott lenni és annyi fiatallal együtt dicsérni az Urat és hallgatni dr. Borzási Pál és Paul Gericke előadásait. Az idei téma, „Lelkünk Horgonya” szerintem nagyon aktuális volt, mivel napjainkban olyan sok hatás ér. Fontos, hogy tudjuk mibe és kibe kapaszkodhatunk, ha jönnek az életünk viharai és nehézségei. Mégis, ami az egész tábor alatt legjobban elgondolkoztatott és megfogott, az egy imádság volt, amelyben elhangzott, hogy minden egyes napért számot kell majd adnunk. Ezért nagyon fontos, hogy hogyan éljük meg a mindennapjainkat, felelősségtudattal, tudva, hogy egy nap majd meg kell álljunk a nagy Király előtt és számot kell adnunk. Vajon úgy éljük életünket, hogy elmondhassa: „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután...” (Mt 25:21). Kívánom, hogy mindannyiunk életére ez majd igaz legyen! (Raina Henrietta, Torda)

Mivel tavaly elmaradt minden nagyobb rendezvény, már csak a találkozások miatt is nagyok voltak az elvárás-

saim a táborral kapcsolatban, amit nem csak teljesített, de túl is szárnyalt az idei országos tábor, mivel emellett nagyon sok áldásban részesültem még. Hálás vagyok az új emberekért, akiket megismertem, a régiekért, akikkel találkozhattam, a lelkesítő énekekért, a dicsőítésért, a szervezőkért, de legfőképp azokért az üzenetekért, amiket kaptam a tábori hét alatt. Megtanultam, hogy hívő életet egyedül Krisztusban horgonyozva élhetünk, ez megtart minket, bármilyen hullám fenyeget. Nincs az a kilátástalan helyzet, nehézség, külső nyomás vagy kísértés amiben ne tudna minket megtartani. Megtanultam azt is, hogy amíg az előttem álló akadályokra, bűnökre nézek a cél helyett, Isten helyett, addig nehézkes a célbaérés, mert szinte esélytelen az, hogy ne essek el. Egyedül önmagunkat teljesen megtagadva, Istenre figyelve élhetünk győztes életet, amit úgy gondolom, hogy mindannyian szeretnénk. Most tábor után arra törekszem, hogy a megtanult dolgok ne csak elméleti szinten maradjanak meg bennem, hanem tudjam ezeket az igazságokat beépíteni az életembe, és azt a lelki tüzet, ami a táborban bennem felgyulladt, rendszeresen tápláljam, hogy tovább égjen, sőt még inkább növekedjen. *(Nagy István, Szilágynagyfalu)*

Jó volt újra a Hargitán! Hála az aktuális üzenetért, a felfrissítő beszélgetésekért, a közös éneklésért, a kegyelmi időért. Hála azért is, hogy az én lelkem horgonya is Krisztus, és Benne lehetek elrejtve. A táborban elhangzott igei üzenetek mind-mind megerősítettek ebben, és jó volt mélyebbre hatolni az igazságban, hitem alapján. Már az első este megragadta a figyelmemet egy gondolat: „nem ismerem mindent teljességgel, de ismerem Istent valósággal”. Kijózanító és alázatra indító kijelentés ez, és ahogyan a csoportbeszélgetésen is elgondolkodtunk rajta, valóban az alázat a leg-

Tinisarok:

A tanulásra kijelölt idő

„Maradjanak a szívedben azok az igék... Ismételd meg azokat fiaid előtt...” – 5 Mózes 6:6-7

Isten azt parancsolta népének, hogy idejében tanítsák meg gyermekeiknek az ő igéit és parancsolatait. Isten olyan személyeket rendel most melléd, akik segítenek neked az ismeretek elsajátításában, illetve, hogy gondoskodjanak lelkedről és tanítsanak Istenről.

Ugyanakkor életed jelenlegi szakasza még elég felelősségmentes ahhoz, hogy szabad lehess a tanulásra és fejlődésre. Lehet, hogy szüleid feladatokat bízna rád, de még így sem a te válladat nyomja saját megélhetés terhe. Ha esetleg felnőttkorban is tanulnod kell majd, meg fogod látni, hogy nem egyszerű egyensúlyozni az iskola, család és munkahely között.

Számodra a legmegfelelőbb időszak a tanulásra most van, mert most rendelkezelsz a legjobb körülményekkel: van elegendő idő, hogy tanulj és vannak körülötted felnőttek, akik ebben téged támogatnak. Ezt Isten határozta meg így és ez így nagyon jó neked.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

jobb kiindulópont a különböző felfogások és vélemények útvesztőjében. Hiszen nem az én érdemem az, hogy eljutott hozzám az igazság örömhíre, sőt magamévá is tehettem azt. Minden kegyelem! Az pedig, hogy ismerem Istent valósággal, örömmel és bizonyossággal tölt el. És a legjobb benne az, hogy tovább növekedhet és mélyülhet ez a valóságos kapcsolat. Ebben volt eszköz az idei tábor is. Hála érte! *(Péter Abigail, Lóna)*

Sokat hallottam a hargitai táborról és nagyon vágytam már arra, hogy én is elmehessek. Nagy öröm volt számomra, amikor megtudtam, hogy idén nem marad el az ifjúsági tábor, a jelenlegi helyzet ellenére sem és így én is részt vehetek. Az alkalmak nagyon áldásosak voltak tele énekekkel, biznyságtévésekkel és jobbnál jobb tanításokkal. Már régóta szerettem volna átadni életemet Istennek, de mindig a tökéletes alkalomra vártam. A táborban erre is lehetőségem volt egyik este és hálával tartozom az Úrnak, hogy újjászületett emberként jöhettek haza. Hálás vagyok azért is, hogy sok emberrel ismerkedhettem meg és újabb élményekkel gazdagodhattam. A játékokat és a bajnokságokat sem felejtették ki, sőt még meg is jutalmazták a győztes csapatokat. Ha szeretnéd megismerni Istent vagy közelebb kerülni hozzá, gyere el jövőre te is! *(Kulcsár Jól, Arad)*

Az anyagot gyűjtötte Szabó Anett (Kémer)

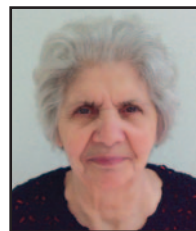

■ Szilágynagyfaluban 2021. május 9-én kísértük utolsó útjára † **Deák Jánosné, szül. Kiss Erzsébet** nőtestvérünket, 95 földi év után. 1925. december 18-án született Szilágynagyfaluban és 1941. augusztus 26-án merített alá. 1947. január 8-án kötött frigyet Deák Jánossal, akivel 52 évig éltek boldog házasságban. Isten 5 gyermekkel ajándékozta meg őket. A lelki ébredés idején, a 60-as években történt az igazi megtérése. Sok vendéget fogadott, különösen Kiss László – aki testvére volt – lelkipásztori felkészülése idején, de azután is. Ragaszkodott az Úr házához. Éva lánya szeretettel gondozta mindvégig. Utolsó napjaiban a koronáját emlegette, amelyet már látott, és Megváltóját, aki várja őt. Május 7-én, reggel az örökkévalóság hajnala felragyogott kedves nőtestvérünk számára! Május 7-én, reggel az örökkévalóság hajnala felragyogott kedves nőtestvérünk számára! Május 9-én, vasárnap délután, a gyászistentiszteleten a népes gyászoló gyülekezet előtt a következő testvérek szolgáltak igei üzenettel: ifj. Tóth János lelkipásztor Budapestről, nőtestvérünk egyik unokája pedig bizonyosságtétellel. Román nyelven dr. Giorgiov Adrián testvér szólta a Jób 4 alapján. Papp Dezső lelkipásztor az Isten háza és a mennyei város után való vágyakozásról beszélt a 84. Zsoltárt és a Zsid 13-at idézve. Nagy István, helyi lelkipásztor az alapokkal bíró város értékére mutatott rá (Zsid 11: 9-16). Szolgált a helyi gyülekezet ének- és zenekara. Emléke áldott! (Nagy István, lp.)

■ Szilágynagyfaluban, 2021. június 27-én, vasárnap délután búcsúztunk † **Osváth József** testvérünkötől, aki 88 évet kapott Teremtőjétől. Testvérünk 1932. október 1-én született Alsóvalkón. 1949. július 10-én, alig 17 évesen elfogadta az Úr Jézust, és megkeresztelkedett. 1956. február 8-án kötött házasságot Fekete Margarettával, és Isten megáldotta őket két leánygyermekkel, Magdolnával és Erzsébettel. 55 évet éltek boldog házasságban, és azután még 10 évet kapott testvérünk, amit Magdolna lányánál töltött Szilágynagyfaluban, szerető családi körben. Elköltözése meglepően gyors, fájdalommentes és dicsőséges volt. A gyászistentiszteleten a kápolnánál Nagy István, helyi lelkipásztor a 23. zsoltár alapján szolgált, kiemelve, hogy József testvér élete, bizonyossága és énekei által a Jó Pásztort dicsérte, Vele dicsekedett, már Nála lakozik. Testvérünk földi maradványait szülőfalujába, Alsóvalkóra kísértük, ahol felesége is nyugszik. A sírkertben Pap László testvér szolgált az 1Thessz 4:13-18 alapján. A helyi gyülekezet ének- és zenekara szolgált minkét alkalommal Isten dicsőségére. Emléke áldott! (Nagy István, lp.)

■ † **Fazakas Marika** testvérnőnket Aranyosgyéresről kísértük utolsó földi útjára, 2021. április 13-án, az aranyosgyéregyi kápolnából. Testvérnőnknek 82 évet ajándékozott az Úr, amiből az utolsó 17 évet egyre súlyosbodó betegségben töltött türelemmel. A családja és a testvérek számára példa volt mindig, még a betegség okozta szenvedésben is. Testvérnőnk Radnóton született 1939-ben, és 15 éves korában döntött az Úr mellett, akihez hűséges maradt élete végéig. Fazakas Sándorral kötött házasságot 1968-ban és az Úr két gyermekkel áldotta meg őket. A temetési istentiszteleten Rajna Ottó lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígését. Testvérnőnk elköltözése nagy úrt hagyott maga után a családban és a testvériség között. A feltámadás reményében őrizzük emlékét szívünkben. (Rajna Ottó lp.)

Bemerítés Magyarlónán. Isten kegyelméből 2021. május 23-án, a magyarlónai gyülekezet kétszeres ünnepet tartott. Ünnepezték Isten Szentlelkének kiáradását, a pünkösddöt, de ezzel egyetemben a

víz is megmozdult. Ezúttal két fehérruhás – Benedek Obed és Jakab Damarisz – tett bizonyosságot a hitéről a keresztség vizében, miután a szívükben eldőlt, hogy engedelmeskednek az Úr Jézus parancsának és követni fogják Őt, ebben is. Az igehirdetést Pap Lénárd, a magyarlónai gyülekezet meghívott lelkipásztora végezte. Az ApCsel 19,1-7 alapján hirdette a bemerítés fontosságát és azt a tényt, hogy a Szentlélek jelenléte és a bemerítés kéz a kézben járnak, míg Ferenczi Lajos kalotaszentkirályi lelkipásztor, a magyarlónai gyülekezet ügyintéző lelkipásztora, végezte a bemerítés szolgálatát. Együtt örültünk az örülőkkel és kívánjuk Isten gazdag áldását további életükre. (Pap Lénárd, meghívott lp.)

Lelkipásztor-avatás Erdőszentgyörgyön

Ünnepi istentiszteletre gyűlt össze az erdőszentgyörgyi gyülekezet 2019. november 15-én, amikor új lelkipásztor felavatására kerülhetett sor Fűrész Szálasi Rudolf személyében. Az ünnepi istentisztelet Vékás Zsolt és Morár János imára buzdításával kezdődött a 100. Zsoltár alapján: „Szolgálatok az Úrnak örvendéssel, menjetek eléje vigassággal”. A testvérek hálaadásra és szolgálatra bátorították a gyülekezetet.

Pardi Félix, az RMBGySz elnöke 1Sám 2:27–36 alapján hirdette Isten Igéjét. Elmondta, hogy kiválságos helyzet, hogy Isten beszél az emberrel és így megérthetjük üzenetét – ez Isten ajándéka. Akiket a Jó Atya szolgálatra hív, azoknak jelenlétét és gondviselését ígéri.

Fűrész Szálasi Rudolf életrajzának ismertetése és hitét megvallva a feltett kérdések alapján következett a lelkipásztorrá avatás mozzanata, az avató bizottság kézzeláldozatos imádságával: Pardi Félix – szövetségünk elnöke, Máté Zoltán – a székelyföldi missziókerület elnöke, Vékás Zsolt – a kiskalabfalvi gyülekezet diakónusa, Dézsi István – elköszönő lelkipásztor.

Az istentisztelet hátralévő részében köszöntések, jókívánságok hangzottak el a jelenlevő vendégek és a gyülekezet részéről. Az új lelkipásztor a délutáni istentisztelet keretén belül 2Mózes 4:1–5 alapján hirdette az ígét. Arra bátorította a gyülekezetet, hogy

Isten a kicsit, a kevés létszámú közösséget is tudja használni, ha az odaszánja életét és komolyan veszi Istentől kapott küldetését. Mindenért Istenné a di-csőség!

Fűrész Szálasi Enikő

Kettős ünnep Kémeren

Augusztus első vasárnapjának reggelén megmozdult a víz a kémeri baptista imaházban. Hálával a szívünkben lehettünk szemtanúi annak, ahogyan két újabb személy tett bizonyosságot hitéről Isten és a gyülekezet előtt. Követendő példa marad az, ahogy mindketten felvállalták, hogy új életben járnak, hiszen a régi életüknek meghaltak és *íme, újjá lett minden!*

Dél előtt, az ünnepi istentiszteleten Isten Igéjét Fazakas György, hadadnásdi lelkipásztor testvér hirdette a 2 Kír 5:8–15a alapján. A téma Naámán gyógyulása, megtisztulása volt, ami rámutatott jelképesen arra a munkára, amit Megváltónk is végzett a fehér ruhások életében. Készen áll a lehetőség most is az Úr Jézus vérében megtisztulni, új életet nyerni!

A bemerítést Pardi Félix, helyi lelkipásztor testvér végezte.

Délután ismét ünnepelni gyűlt össze a gyülekezet, amikor aratási ünnepély keretén belül Isten Igéjét szintén Fazakas György testvér hirdette a Préd 11:1–6 és a Máté 9:35–38 alapján, kihangsúlyozva a testi és lelki aratás szükségességét és áldásait.

Isten áldja és tartsa meg a frissen bemerítetteket!

A képen balról jobbra: Fazakas György lp., Jári Adina, Bálint Tímea és Pardi Félix lp.

Pardi Félix lp.

Megtérés, szentség, gyümölcs

– Összevont női kör volt Szilágyszentkirályon

Az Úr kegyelméből 2021. szeptember 6.-án misz-lágyszentkirályon, ahol a különböző szilágysági gyülekezetekből több mint 100 testvérnő gyűlhetett össze énekelni, imádkozni, és Isten üzenetét hallgatni. Máté evangéliuma 3. részének 8. igeverse volt alkalmunk központi igéje: „Teremjetez hát a megtéréshez illő gyümölcsöket”. Az imára buzdítás, az előadás és még a dekor is e téma köré hangolódott. Balogh Ferencné Ildikó buzdított imára a Jn 15:5 alapján: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki énbennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” Sebestyén Hajnalkának köszönhetjük a témához illő dekorációt, aki azt is kifejtette, hogyan került a gyümölcsök mellé a bogáncs is a díszítésbe: sokszor sajnos ezt termünk, s ahogy a bogáncs a magvait otthagyja maga után, ugyanúgy mi is valakiben a sértő, szúrós bogáncsunk (viselkedésünk, szavaink) magvait hagyhatjuk. Ezzel szemben a gyümölcs áldás, felüdíti az embert, és ha mi hintjük az igemagvakat, Istennek gondja lesz az elhintett, elszórt magokra. Mi termelődik az életemben: bogáncs vagy gyümölcs? – hangzott el a szívbemarkoló kérdés.

Ezt követően Kovács Jutith előadását hallgathattuk meg. Máté evangéliuma 3. rész első 10 verse hangzott el, ebből is kiemelkedett a 8. igevers. Jól ismert szakasz ez, éppen ezért olvasta testvérnőnk az egyszerű fordítás szerint, hogy meghökkentsen minket mindaz, amit hallunk. És valóban meghökkentő és lelket vizsgáló a 8-ik igevers: „Tetteitekkel mutassátok meg, hogy gondolkodásotok és életek megváltozott.” („Teremjetez hát megtéréshez illő gyümölcsöket” – Károli fordítás). Mik a gyümölcsök? – A tetteink. Amíg élünk, mindenképpen termünk és amivel van tele a szívünk,

az fog kijönni belőlünk. Szemléltetésként be lett mutatva, hogy az életünk olyan, mint egy üres pohár amelybe kóla és víz is beletöltődik, majd egy idő után kijön belőlünk az, ami belül van. A megtérés által kerül teljesen tiszta víz a pohárba. És mivel a világ nem kérdezi meg, hogy hathat-e ránk, ezért a mi felelősségünk az, hogy mit engedünk be az életünkbe, mivel töltjük meg a szívünket. A másik fontos üzenet az volt, hogy Krisztushoz tartozni azt jelenti, hogy az Ő rabszolgája vagyok, nem pedig az önkéntese. A szent élet ott kezdődik, amikor nem a magunkéi vagyunk, hanem Krisztus természete árad belőlünk.

Nagyon fontos, hogy függjünk Istentől! Isten megmondja, hogy mit tegyünk és mit ne tegyünk, és ha engedelmeskedünk Neki, az a javunkra fog válni. A jó cselekedetekkel díszítjük a mennyegzői ruhánkat a bárány mennyegzőjének napjára. Milyen gyümölcsöket kell teremjünk ott, ahova Isten helyezett minket?

Az előadás után csoportbeszélgetésre került sor, ahol röviden mindenki bemutatkozott és a témával kapcsolatos kérdéseket beszélhettünk meg.

A zárógondolat Kovács Barna részéről hangzott el a megtért asszony és a jó erkölcs, a megtért asszony és a misszió, a megtért asszony és a gyermekek párhuzamok kifejtésével. Vállaljuk fel, hogy mi tiszta erkölcsűek vagyunk, és harcoljunk az erkölcstelenség ellen. A megtért asszonynak nagyon nagy szerepe van a misz-szióban, a lélekmentésben, ezért vigyük emberközelbe az evangéliumot. Legyünk azok, akik végig követjük gyermekeink lelki életét. Az Úr munkálkodjon lelke által mindannyiunk életében, hogy tetteinken meg-látsszon az, hogy mi Isten rabszolgái vagyunk, hozzá tartozunk, gondolkodásunk és életünk valóban meg-változott.

Tóth Márta, Kraszna

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605